

The Beurei Hatefila Institute
75-26 182nd Street
Flushing, New York 11366
(718) 747-0100

On Line Class On Tefila

Lesson 12- The First Verse Of **קריאת שמע**

RECITE THE FIRST VERSE ALOUD,
WITH THE RIGHT HAND COVERING THE EYES

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, ה' אֶחָד-לֵהֱיָנוּ, ה' אֶחָד.

קריאת שמע Of The First Verse Lesson 12-

Source 1

שולחן ערוך אורה חיים ס', ה' – הקורא את שמע ולא כיון לבו בפסוק ראשון שהוא שמע ישראל לא יצא ידי חובתו והשאר אם לא כיון לבו אפילו היה קורא בתורה או מגיה הפרשיות האלו בעונת קריאת שמע יצא והוא שכיון לבו בפסוק ראשון.

Translation: He who recites Kriyas Shema and fails to concentrate on the meaning of the first verse of Kriyas Shema; i.e. Shema Yisroel, does not fulfill the Mitzvah of Kriyas Shema. Concerning the remainder of the verses within Kriyas Shema, even if he was just studying that portion of the Torah or was writing that portion of the Torah but he was doing so during the time when the Mitzvah of Kriyas Shema could be fulfilled, he properly completed the Mitzvah of Kriyas Shema provided that he concentrated on the meaning of the first verse of Kriyas Shema.

Source 2

טור אורה חיים הלכות קריאת שמע סימן סא – ע"כ נוהגים בספרד לקרות פסוק הראשון בקול רם. ומנהג טוב הוא להעיר הכוונה בפסוק הראשון שהוא עיקר מקום כוונת הקריאה. ויש נוהגין שנותנין ידיהם על פניהם בקריאת פסוק הראשון וראייתם מפ"ב דברכות (יג, ב) רבי כד הוה מנח ידיה אעיניה הוה קרי לה פי' כוונתו שלא יסתכל בדבר אחר שמונעו מלכוין וכל מה שיעשה אדם לעורר הכוונה טוב הוא:

Translation: It is therefore the custom in Spain to recite the first verse of Kriyas Shema out loud. That is a good practice since it increases the ability to concentrate on the words at the point at which it is most important to concentrate on the words. Others have the custom to cover their eyes with their hands as they are reciting the first verse of Kriyas Shema. They can point to the following as proof; i.e. (Brachos 13b) Rebbe would first place his hand over his eyes before reciting the first verse of Kriyas Shema. He did that so that he would not be distracted from concentrating. Therefore a person may undertake any act that will lead him to recite the first verse of Kriyas Shema with proper concentration.

Source 3

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף יג' עמ' ב' – תנו רבנן: שמע ישראל ה' א – להינו ה' אחד, עד כאן צריכה כוונת הלב, דברי רבי מאיר. אמר רבא: הלכה כרבי מאיר. תניא, סומכוס אומר: כל המאריך באחד, מאריכין לו ימיו ושנותיו. אמר רב אחא בר יעקב: ובדלי"ת. אמר רב אשי: ובלבד שלא יחטוף בחי"ת. רבי ירמיה הוה יתיב קמיה דרבי חייה בר אבא הזייה דהוה מאריך טובא. אמר ליה: כיון דאמליכתיה למעלה ולמטה ולא רבע רוחות השמים, תו לא צריכת.

Translation: Our Rabbis taught: Hear, O Israel, the Lord our G-d, the Lord is one. Up to this point concentration is required, so says R. Meir. Rava said: The halachah is as stated by R. Meir. It has been taught: Symmachus says: Whoever prolongs the word Ehad [one] has his days and years prolonged. R. Aba b. Jacob said: He must dwell on the Daled. R. Ashi said: Provided he does not slur over the Het. R. Jeremiah was once sitting before R. Hiyya b. Abba, and the latter saw that he was prolonging the word Ehad very much. He said to him: Once you have declared Him king over all that is above and below and over the four quarters of the heaven, no more is required.

קריאת שמע וברכותיה - *The Most Difficult Section Of Tefila To Appreciate*

Source 4

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף יג' עמ' ב' -תנו רבנן: שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד - זו קריאת שמע של רבי יהודה הנשיא. אמר ליה רב לרבי הייא: לא חזינא ליה לרבי דמקבל עליה מלכות שמים. אמר ליה: בר פחת! בשעה שמעביר ידיו על פניו מקבל עליו עול מלכות שמים.

Translation; Our Rabbis taught: 'Hear, O Israel, the Lord our God, the Lord is one': this was R. Judah the Prince's recital of the Shema'. Rab said once to R. Hiyya: I do not see Rabbi accept upon himself the yoke of the kingdom of heaven. He replied to him: Son of Princes! In the moment when R. Judah passes his hand over his eyes, he accepts upon himself the yoke of the kingdom of heaven.

Source 5

מטה משה עמוד העבודה דיני שליח ציבור סימן סג-וטוב שיהיה החזן מכסה תמיד את ראשו בטלית שלא יביט לצדדין, ולא כמנהג החזנים שמשליכין הטלית מעל ראשיהן על כתפיהם ועל אצילי זרועותיהם, ומסתכלים בעיניהם על כל צדיהן, לראות את כל מה שנעשה בבית הכנסת. ובגלל הדבר הזה חושב הש"ץ הכל במחשבתו, ומפגל תפלתו, ולא די לו במחשבות עצמו אשר בהסתכל על צידיו. כמו שהביא קיצור ראשית חכמה בשער הקדושה פרק י"ב, מכלל ההניפים הוא שיעשה מצוה לאל יתברך וכוונתו שיכבדוהו בני אדם, כמו מי שמכוון בתפלתו למצוא חן בעיני בני אדם, שתפלתו אינה מקובלת אצל הבורא יתברך, כי אינו עושה רק להשמיע קולו הערב, ואינו מכוין לכבודו יתברך, ואינו עושה אלא בשביל כבוד בני אדם או מיראתם, וזהו נקרא עובר לבני אדם עכ"ל.

Translation: It is a good practice for the prayer leader to keep his head covered at all times with his Talis so that he will not look to his sides. That is not the practice followed by most prayer leaders who throw their Taleisim off their heads onto their shoulders and onto their elbows and look side to side to catch what is happening in synagogue. By acting in this manner, the prayer leader occupies himself with many distractions thereby spoiling his prayers. He seems unsatisfied with being occupied by his own thoughts and wants to also include what is happening around him. This was explained by the Kitzur Reishis Chochma in chapter 12, Shaar Kedudhab, that by doing so he demonstrates that he is leading the service only to be complimented. His intent is that he be honored by those around him. He is more interested in what people think of his voice than he is interested in whether G-d will accept his prayers. Such prayers are not accepted by G-d because he is praying as if he is presenting a concert and is not doing so to please G-d. He is doing so to receive approbation from the people. This person should be known as one who serves the people and not G-d.

Source 6

The standard translation for the פסוק שמע ישראל ה' אלוקינו ה' אחד is as follows:

Hear O Israel: The Lord is Our G-d. The Lord is One.

Source 7

רש"י דברים פרק ו' פסוק ד'-ה' אלקינו ה' אחד - ה' שהוא אלקינו עתה ולא אלקי האומות, הוא עתיד להיות ה' אחד, שנאמר (צפניה ג, ט) כי אז אהפוך אל עמים שפה ברורה לקרוא כולם בשם ה' ונאמר (זכריה יד, ט) ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד.

קריאת שמע וברכותיה - The Most Difficult Section Of Tefila To Appreciate

Translation: G-d who is presently our G-d and not the G-d of all the nations, will in the future be the only G-d, as it is written (Zephania 3, 9) For then I will convert the peoples to a clear language that all of them call in the name of G-d; and it is written (Zecharia 14, 9) On that day, G-d will be one and His name will be one.

Source 8

מדרש ספרי פרשת ואתחנן פיסקא ו'—ד"א ה' אלקינו ה' אחד על כל באי העולם. ה' אלקינו בעולם הזה. ה' אחד לעולם הבא. וכן הוא אומר (זכריה יד') והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד.

Translation: Another interpretation: Hashem is our G-d; Hashem is one over all inhabitants of the world. Hashem is our G-d in this world. G-d will be one in the Next World. As it is written: (Zecharia 14): And G-d will be King over the world; on that day G-d will be one and His name will be one.

Source 9

שפתי חכמים דברים פרק ו' פסוק ד'—ה' אלקינו ה' אחד—דאם לא כן "שמע ישראל ה' אחד" מיבעי' ליה. אלא דהוי כאילו אמר: שמע ישראל: עכשיו הוא לבד ה' אלוקינו אבל יבוא זמן וכו' כלומר שיודו כל העובדי אלילים שהוא אחד בשמים ובארץ ובר' רוחות. והוא היחוד דמפקי רז"ל מהאי קרא כמש"ה והיה ביום ההוא יהיה ה' אחד.

Translation: Rashi was forced to interpret in the way he interpreted because otherwise the verse should have simply read: Shema Yisroel Hashem Echad. At present Hashem is only our G-d but a day will arrive when the idolators will acknowledge that Hashem is one in the heavens, on the earth and in all directions. This is the Yichud that our Sages learned from this verse as it is written: And it will be on that day that G-d will be one.

Source 10

רמב"ן—ה' אלקינו ה' אחד. ה' שהוא אלקינו ולא אלקי האומות, עתיד להיות ה' אחד, כמו שנאמר (זכריה יד', ט') ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, לשון רש"י. ואתה צריך להתבונן בזה כי שנה הכתוב כאן לומר "ה' אלקינו", ולא אמר "אלקיך" כמו שאומר בכל מקום; שמע ישראל אתה עובר היום וגו' כי ה' אלקיך (להלן ט' א', ג'), שמע ישראל אתם קרבים היום וגו' כי ה' אלקיכם (להלן כ' ג' ד'), וכן בכל הפרשיות שידבר עם ישראל יזכיר ה' אלקיכם או ה' אלקיך, וגם בכאן אמר ואהבת את ה' אלקיך. אבל הזכיר ביחוד "ה' אלקינו", כי עשה עם ת הגדולות ואת הנוראות לעשות לו שם תפארת.

Translation: Hashem who is our G-d and not the G-d of the other nations will in the future be the only G-d as it is written: (Zecharia 14, 9) On that day G-d will be one and His name will be one; this is Rashi's interpretation. Rashi noticed that for this purpose the language that is generally used by the Torah was changed. The Torah used the word "Elokainu" instead of using the word "Elokecha" which is what the Torah customarily uses; i.e. Shema Yisroel Ata Ovair HaYoim etc. Ki Hashem Elokecha (Devarim 9, 1 and 3) Shema Yisroel Atem Kraivim HaYoim etc. Ki Hashem Elokaichem (Devarim 20, 3,4). Similarly whenever the Torah reports that Moshe spoke with Yisroel, Moshe refers to G-d as Hashem Elokeichem or Hashem Elokeicha. Even in Kriyat Shema, Moshe says: V'Ahavta Et Hashem Elokeicha. But in this case, when Moshe was trying to emphasize the Oneness of G-d he referred to

The Most Difficult Section Of Tefila To Appreciate - קריאת שמע וברכותיה

Hashem as Elokeinu because Hashem performed for Moshe the great events that gave G-d the reputation that G-d developed.

Source 11

ספר אבודרהם דיני קריאת שמע ד"ה והריב"א כ'–והריב"א כ' כי פרשת שמע לבדה יש בה רמז לעשרת הדברות שכן הוא תשובת משה לישראל אחר ששמעו הדברות מפי הגבורה (דב' ה, כד') ויאמרו לו קרב אתה ושמע את כל אשר יאמר ה' אלקינו אליך ושמענו ועשינו. אז אמר להם משה שמע ישראל הריני בן אדם כמוכם והריני משמיעכם את דברי ה' ומפרש אני אותם אליכם. הנה שמעתם דבור ראשון אנכי ה' אלקיך וקבלתם אלקותו עליכם כאשר עניתם נעשה ונשמע לכן שמע ישראל ה' אלקינו, לומר ה' עושה הכל הוא אלקינו ואליו נשא עינינו וממנו נשאל כל צרכינו כי הוא אלקינו. דבור שני לא יהיה לך אלהים אחרים, כנגדו אמר משה ה' אחד לומר לא יהיה לך מבטח לא במלאך ולא במזל ולא תסמוך בדבר אחר שיוכל להועיל לך רק בה' לבדו כי הוא אחד ואין שני לו, וכל המשתף שם שמים ודבר אחר נעקר מן העולם.

Translation: The Reiva wrote: the first paragraph of Shema contains references to the Ten Commandments. Shema was the answer that Moshe gave to Bnei Yisroel after they heard the Ten Commandments directly from Hashem as it is written: (Devarim 5, 24) V'Yomroo Lo Krav Ata Oo'Shma Et Kol Asher Yomar Hashem Elokeinu Ailecha V'Shamanu V'Aseinu. Then Moshe told them: Shema Yosroel, Behold I am a human being like you and I am transmitting to you the words of Hashem and I am explaining the concepts to you. You heard the First Commandment: Anochi Hashem Elokecha, and you accepted G-d's hegemony over you when you answered: We will do and we will listen. Therefore Hear O'Israel: G-d is our G-d. This means: G-d who does everything for us is our G-d. To Him we shall turn our eyes and from Him we will request all our needs because He is our G-d. The Second Commandment of Lo Yihyeh Licha Elokim Acharim, is alluded to within the words said by Moshe: Hashem Echad. This means that you should have no one that you depend on; not an angel; not a zodiac sign; and you will not depend on anything else that might help you except G-d alone because He is unique. There is no other entity like G-d. He who joins G-d's name with anything else will be punished by being removed from this world.

Source 12

ביאור הלכה סימן א ד"ה הוא כלל–ופירושו שמע ישראל ודע כי ה' שהויה את הכל ברצונו והוא אלקינו המשגיח בכל העולמות הוא ה' אחד בלי שום שיתוף.

Translation: Its meaning is: Listen Israel and know that G-d who is responsible for everything is our G-d and who oversees all the worlds is the one G-d without any partner.

Source 13

קיצור שולחן ערוך סימן יז סעיף ג–קודם שיתחיל, יכוין לצאת מצות קריאת שמע שצונו הקדוש ברוך הוא, ובאמרו שמע ישראל יכוין את הפירוש: שמע ישראל כי ה' שהוא אלקינו, הוא ה' אחד, יחיד ומיוחד בשמים ובארץ.

Translation: Before one begins to recite Shema, one should have the intent to fulfill the Mitzvah of Kriyat Shema that G-d commanded us to fulfill. While reciting the first verse, one should have in mind: Listen Israel: G-d who is our G-d, is the only G-d, unique and distinct in the heavens and on the Earth.

Source 14

ספר החינוך מצוה תיז ד"ה שנצטוינו להאמין – שנצטוינו להאמין כי השם יתברך הוא הפועל כל המציאות אדון הכל אחד בלי שום שיתוף, שנאמר [דברים ו', ד'], שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד, וזו מצות עשה היא, אינה הגדה, אבל פירוש שמע כלומר קבל ממני דבר זה ודעהו והאמן בו כי ה' שהוא אלקינו אחד הוא. והראיה שזו היא מצות עשה, אמרם זכרונם לברכה תמיד במדרשים על מנת ליחד שמו, כדי לקבל עליו מלכות שמים, כלומר ההודאה ביחוד והאמונה.

Translation: G-d commanded us to believe that G-d is the one who supervises all, master of everyone and has no partner as it is written (Devarim 6, 4) Shema Yisroel Hashem Elokein Hashem Echad. This is a positive commandment and not simply a proclamation. It means: Listen or in other words Accept from me this matter and know it and believe it that G-d who is our G-d is the only G-d. The proof that this is a positive commandment can be found in the Midrashim that teach us to declare that G-d is the only G-d in order to accept the yoke of G-d's kingdom, in other words, an acknowledgement that G-d is One and that we believe that fact.

Source 15

Rabbi Samson Raphael Hirsch: Hear Yisroel, G-d our G-d is G-d, the only One.

Source 16

אגרות משה אורח חיים חלק ה' סימן ה' – ונמצא שלעניין פירוש המילות כל השמות הם בפירוש אחד דהוא השם יתברך. והוי לענין פירוש המילות הכוונה ה' הוא אלקינו והוא ה' אחד, היינו שני ענינים איכא בזה. אחד. אחד דה' הוא אלקינו שקבלנו את עול מלכותו עלינו, והשני שהוא ה' אחד במציאות.

Translation: The conclusion is that the proper translation of all G-d's names is simply G-d. The way to understand the first verse of Kriyat Shema is that G-d is our G-d and that G-d is one. These are two distinct concepts. One concept is that G-d is our G-d from the point of view that we have accepted his hegemony over us. The second concept is that G-d is in His essence a singular being.

Source 17

The line within קריאת שמע of פסוק that reflects the theme of the first פסוק **עלינו לשבח**:

מנהג אשכנז – הוא א – להינו אין עוד;

מנהג ספרד – הוא א – להינו אין עוד אחר;

נוסח רומא – הוא א – להינו אין עוד מלבדו;

נוסח תימן – הוא א – להינו ואין עוד;

סדר רב עמרם גאון – הוא א – להינו ואין עוד אחר;

סידור רב סעדיה גאון – הוא א – להינו ואין עוד.